

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2543). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จิราภรณ์ ศิริทวี. (2541). เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้. วารสารวิชาการ, 2(9), 37.
- เจริญ บางแสน. (2549). เอกสารประกอบการอบรมตามโครงการพัฒนานุเคราะห์ทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ. กรุงเทพฯ: โรงมอเล็กซานเดอร์.
- ชม ภูมิภาค. (2524). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ชม ภูมิภาค. (2524). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2533). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สีนสกุล. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐาปนี ธรรมเมธา. (2541). สื่อการศึกษาเบื้องต้น. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์ ปันนัม. (2519). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนและคำสัมภาษณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินซิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นัชชา กมล. (2548). กรอบแสดงลักษณะการคิดเชิงพีชคณิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารวิทยาศาสตร์ มศว, 19-21 (พิเศษ), 62-73.
- ดี บางกระ. (2538). การศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนฟังก์ชันก่อกำเนิด. ปรินซิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ทวีชัย สิทธิสร. (2516). การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องกรุป (group) เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินซ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- ทศนา เขมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์. (2514). การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแง่ของรูปแบบ และวิธีการเสนอเนื้อหา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, วิทยาลัยวิชาการศึกษา.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- นพพล สุทธาพาณิชย์. (2524). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเรขาคณิตอนยูคลิดเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5. ปรินซ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นภคณ โป่งอ้าย. (2556). คำดัชนีประสิทธิผล. เข้าถึงได้จาก <http://somortikcm3.wordpress.com/2012/05/31>.
- นัฐพล นพแก้ว. (2556). การสร้างบทเรียน เรื่องพีชคณิตบูลีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยา พัวรัตน์. (2541). การพัฒนาแบบวรรณิ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาเศษส่วนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเกิด ชำนาญคำ. (2526). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาแคลคูลัสเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และการสอน, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.
- บุญปลูก สิทธิไทย. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคู่กับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์. ปรินซ์นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญเรือง ขจรศิลป์. (2530). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์.

- ประหัด จิระวรพงศ์. (2531). เทคโนโลยีทางการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิชญ์โลกการพิมพ์.
- ประเวศ ก่อเกียรติศิริกุล. (2519). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเรขาคณิตวิเคราะห์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรีชา จันทกล้า. (2539). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเศษส่วนต่อเนื่องเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อกรุงเทพฯ.
- ปทุมศยา พัฒนางกูร. (2553). พิชคณิตนามธรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพ็ญญ์ กิจระการ. (2542). ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับค่าดัชนีประสิทธิผล. เข้าถึงได้จาก <http://sornpoom.wordpress.com/2012/01/13>.
- เพ็ญญ์ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1 / E2). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7, 44-52.
- เพ็ญญ์ กิจระการ. (2545). ดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8(1), 30-36.
- พรรณทิพา พรหมรักษ์. (2552). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวางนัยทั่วไปเพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลทางพีชคณิตและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 21(2), 23-35.
- พรรณิ ชูหทัย เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชากร แปลงประสพโชค. (2518). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชญ์ ฟองศรี. (2549). การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ทิพย์ฟ้าการพิมพ์.
- เพ็ญญา ขุนโหร. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องอักษรไทยและหลักการเขียนตัวอักษรที่สอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

- สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
 มานพ ดันติวงศ์ชัย. (2541). สอนอย่างไรให้เด็กรู้จักเหตุผล. วารสารวิชาการ, 1(9), 57.
- มาริณี มหาวงษ์. (2549). การสร้างและการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสริม
 การเรียน เรื่องตรรกศาสตร์และพีชคณิตบูลีน วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 หลักสูตรกรมอาชีวศึกษาพ.ศ. 2546. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรวรรณ จันทรัฐ. (2531). การสร้างชุดการสอนบทโทรทัศน์สำหรับผู้ปกครองฝึกฟังให้แก่เด็กที่มี
 ความบกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
 และการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรารณ มีหนัก. (2545). การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์.
 วารสารวิชาการ, 5(9), 58-59.
- วัชร กัญจน์ศิริ. (2551). พีชคณิตนามธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชริน ประเสริฐศรี. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วมกับการสอน
 ตามแนวคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
 การนิเทศ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสานต่อท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์
 คิสคัพเวอร์.
- วิรุทธ วิเชียรโชติ. (2521). จิตวิทยาการเรียนการสอนแบบสืบสวนสอบสวน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 กิจเจริญ.
- ยุพา วัฒนานันท. (2532). การสร้างชุดการสอนความพร้อมทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยเรื่อง
 การฝึกความคิดสร้างสรรค์. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
 และการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2543). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กับการสอนคณิตศาสตร์.
 วารสาร สสวท, 28(110), 24-31.
- ธรรพ์ ชินรัมย์. (2549). ทฤษฎีการเรียนรู้. สงขลา: ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สรัน ประกิจเพชร. (2526). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องตรรกศาสตร์สัญลักษณ์เบื้องต้นในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปัญญาวรคุณ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2542). ทฤษฎีการวัดและประเมินผล. เอกสารประกอบการสอนวิชา 2702639. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ป้อมบุปผา. (2541). ผลการซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมชาย ชูชาติ. (2542). ความสำคัญของคณิตศาสตร์ (The Importance of Mathematics. วารสารบัณฑิตศึกษา, 3(3), 75-78.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมใจ จิตพิทักษ์. (2547). พืชคณิตนามธรรมเบื้องต้น. สงขลา: การกิจการผลิตเอกสาร และตำรามหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สวัสดิ์ ประทุมราช. (2531). แนวคิดเชิงทฤษฎีการวิจัยการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- सानนท์ ฉายศรีศิริ. (2522). องค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและการสอน (ประถมศึกษา), คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำราญ วังนุราช. (2550). การศึกษาความเข้าใจวิทยาศาสตร์ของครูสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษาที่ 11. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ศิริสินธุ์ นุชนาด. (2538). การศึกษาการเรียนรู้เรื่องการลงรอยกันเบื้องต้นในทฤษฎีจำนวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชาติ ผุดผ่อง. (2542). การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี.
- สุชาติ รตนกุล. (2529). การพัฒนาการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุทธิพงษ์ พะลัง. (2521). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาโปรแกรมเส้นตรง (linear programming) โดยใช้หน่วยการสอน (instruction module) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายพณิชยการ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์(การศึกษาและการสอน), คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุธรรม กิตติพิพิงศ์. (2544). การศึกษาความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องตรรกศาสตร์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุมานะ อจหาญ. (2521). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องพีชคณิตเชิงเส้นเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุวิมล อัครรัตน์ไพโร. (2536). รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เสกสรรค์ คำกระบี่. (2517). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องลิมิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ แผนกวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสน่ห์ คงสบาย. (2545). การพัฒนาชุดการสอน เรื่องสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรสา ปราชญ์นคร. (2525). หลักสูตรและแบบเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อำพล ได้ตอบ. (2539). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาคำตอบที่เป็นจำนวนเชิงซ้อนของสมการพหุนามของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อุไรรัตน์ มากจันทร์. (2550). ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องระบบตัวเลข ลอจิกเกต และพีชคณิตบูลีน วิชาดิจิทัลเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2530). การมองภาพการศึกษาไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.